De loopbaan van Klaas van der Eerden

‘Ik weet dat het op een kantoor ook heel leuk kan zijn’

Klaas van der Eerden (35) leerde zijn humor gebruiken als wapen tegen de goedgebekte grotere kinderen uit zijn Amsterdamse montessoriklas. Hij werd er later een bekend cabaretier mee. Maar niet voordat hij leerde wat werken is tijdens zijn studie Personeel en Arbeid.

TEKST: PIETER VERBEEK FOTOGRAFIE: FRANK RUITER

Wat wilde je vroeger worden?
‘Dierenarts. Ik woonde in Zunderdorp tussen de koeien, schapen, katten en kippen. Onze buren waren beiden boer. Ik wilde iets met dieren.’

Waar ging het mis?
‘Toen bleek dat je daar een enorme bètaleerling voor moest zijn. En dat ben ik totaal niet. Dat werd op de middelbare school wel duidelijk.’

Wat voor type leerling was je wel?
‘Ik kwam van een dorpsschooltje met zestig leerlingen. Dan kom je opeens op een montessorischool met vijftienhonderd leerlingen uit de grachtengordel en uit Zuid. Er waren veel kinderen van bekende Nederlanders. Al die mensen wisten zo goed wat ze wilden. Die liepen gewoon het podium op om een lied te zingen. Op het Montessori werden zulke dingen heel erg gestimuleerd door ouders. ‘Wat gebeurt hier allemaal?’, dacht ik en trok me juist terug in mijn schulp.’

Toen leerde je humor te gebruiken?
‘Ja. Het heel erg voor je mening opkomen, vond ik moeilijk. Als je een discussie dreigt te verliezen, kun je het met een grap oplossen. Dan is de hele discussie weg. Dan zijn er geen winnaars of verliezers. En is iedereen blij. Dat werkte altijd heel goed.’

Klinkt bijna idealistisch.
‘Ja, misschien wel. Ik ben ook ontzettend conflictvermijdend en weet het vaak op deze manier op te lossen. Dat begint nu overigens wel te veranderen. Zeker nu ik zelf ook kinderen heb.’

Is toen de basis ontstaan voor je latere carrière?
‘Nee. Het gekke is dat mijn ouders heel lang tegen me hebben gezegd dat ik naar de Kleinkunstacademie moest gaan of naar het conservatorium. Doe wat met je muzikaliteit, zeiden ze. Ik speelde veel in bandjes met mijn dwarsfluit. Dat is natuurlijk heel vreemd, een jongen van vijftien die dwarsfluit speelt.’

Is dat zo?
‘Ja. Ik speelde dwarsfluit, reed paard en speelde met poppen vroeger. Dat ik nog hetero ben geworden, is erg bijzonder.’

Wanneer werd de basis voor je carrière wel gelegd?
‘Tijdens mijn middelbare school ging ik zeilles geven hier in Broek in Waterland. Ik presenteerde altijd de bonte avond. Ik merkte dat mensen het steeds vaker leuk vonden en besloot er maar eens echt wat mee te gaan doen. Ik volgde een kleinkunstcursus aan de Universiteit van Amsterdam.’

Waarom wilde je het niet toen je ouders het stimuleerden?
‘Ik dacht: al die artiesten worden toch werkeloos. Ik zag ze wel eens in het café hangen op de terugweg van school. Ik wilde op een gegeven moment wel een televisie kunnen kopen. Mijn vader vond het P&O-vak fantastisch. Door zijn enthousiaste verhalen wilde ik het ook doen.’

En was het zo leuk?
‘Ja. Zeker vanwege de combinatie sociaal en economisch. Je kreeg als student twee geluiden mee. Verder heb ik daar een jaar gewoon gewerkt. Dat klinkt een beetje gek, maar de meeste cabaretiers en artiesten hebben dat niet. Ik heb als personeelsfunctionaris bij bedrijven als Facilicom en Gom Schoonhouden ▸

Cv Klaas van der Eerden

Geboren	28 juli 1975 in Amsterdam
Thuis	Getrouwd met art-director/rekwisiteur Anna de Beus. Twee dochters: Miene (2) en Rosa (4 maanden)
Opleiding	Personeel en Arbeid aan de Hogeschool Amsterdam

Loopbaan

1999	Winnaar van de Gong show in Toomler
2000	Winnaar Amsterdams Kleinkunst Festival
2000-2004	Cabaretshows 'Extreem!' en 'Mix'
2000-2007	Presentator van 'Het Klokhuis' en diverse andere tv-optredens, onder andere Kinderen voor Kinderen, 'VARA Laat' en 'Wat nu?!'
2004	Op toer met cabaretgroep C3 met Mike Boddé, Onno Innemee en Jochem Myjer
2005-2010	Diverse cabaretshows onder andere 'Schaap', 'Wortels' en 'Schwalbe'
2009-2010	Presentator van tv-programma's 'Wipeout', 'De Badgasten' en 'Rijk met je rekening'

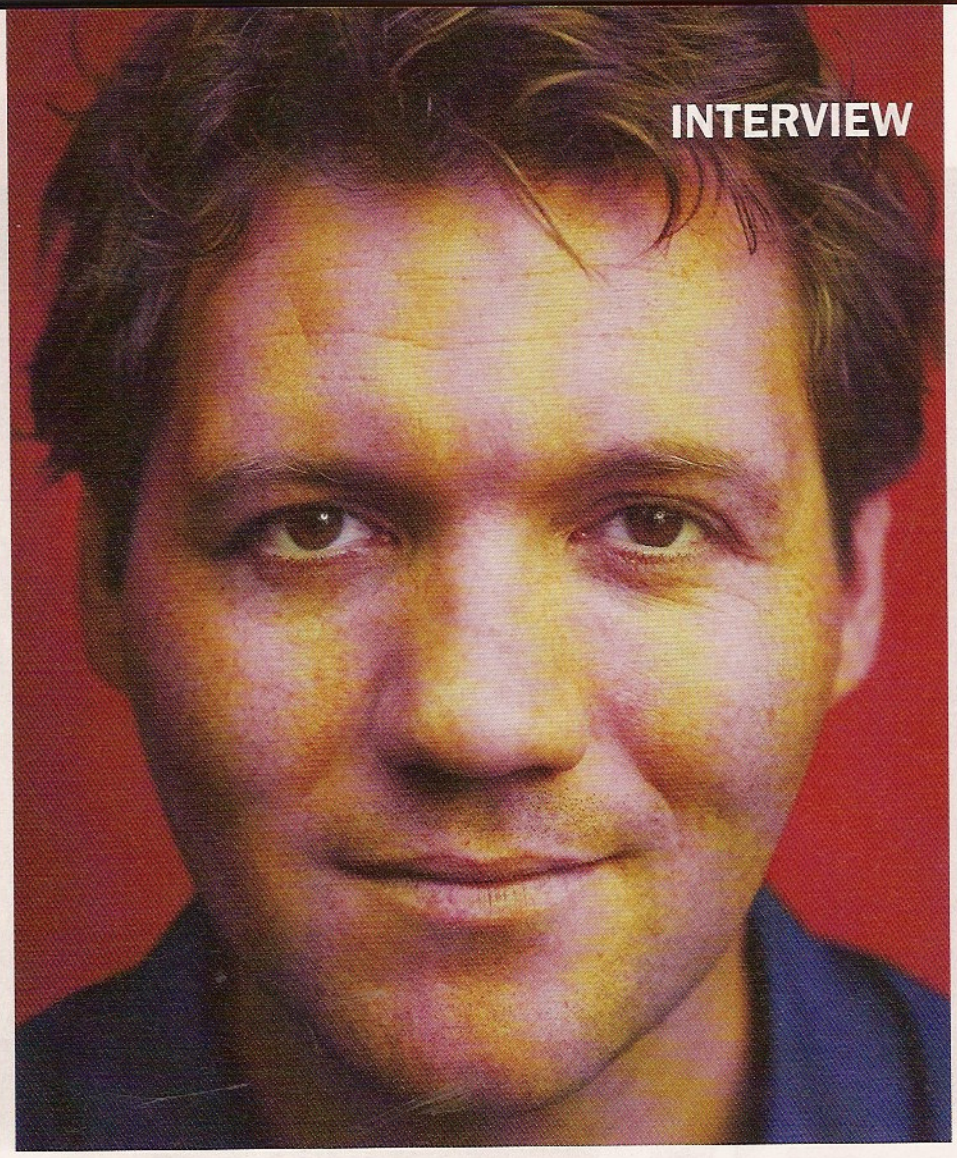

gezeten. Daar heb ik ontzettend veel van geleerd.'

Zoals?
'Bij Gom Schoonhouden heb ik een hele groep mensen leren kennen, waar ik nu nooit meer mee in aanraking kom. De schoonmakers die laatst allemaal in het nieuws waren met de stakingen. Mensen die 's ochtends om vier uur al beginnen om het WTC schoon te maken, om tien uur klaar zijn en dan om één uur foldertjes gaan rondbrengen. 's Avonds hebben ze nog ergens een baantje. En dat elke dag. Nu verdien ik met één optreden net zo veel als zij in een maand.'

Is het niet nogal een omslag in carrière, van personeelsfunctionaris naar cabaret?
'Jazeker. Toch heb ik tijdens mijn studie ook dingen geleerd die belangrijk bleken voor het cabaret. Zoals voor een groep staan. Ik gaf cursussen, onder meer resultaatgericht leidinggeven. Dat waren eigenlijk mijn eerste voorstellingen. Ik leerde daar om met een goede openingsgrap het ijs te breken. Een les die ik meenam naar het cabaret. Mijn cursisten vonden het hartstikke leuk.'

Hoe begin je eigenlijk als cabaretier?
'Na de cursussen bij de UvA en de bonte avonden bij de zeilschool heb ik me ingeschreven voor de Gong-show in Comedycafé Toomler. Daar gingen mensen je 'weggongen' als ze je niet leuk vonden, inclusief boegeroep. Keihard dus. Er deden honderd mensen aan mee.

Beste raad die je ooit hebt gekregen?

'Af en toe een stukje rust nemen. Ik bleef maar doorgaan. De eerste vier, vijf jaar durfde ik niet op vakantie. Bang om iets te missen. Het afgelopen jaar heb ik een kind en een huis gekregen en daarnaast twee tv-programma's en 125 shows gedaan. In de zomer had ik gewoon hartkloppingen. Dat was niet goed.'

Beste raad die je zelf ooit hebt gegeven?

'Ik zeg vaak 'durf op je bek te gaan'. Mensen die geen risico nemen en kansen niet pakken, zijn bang. En van bang zijn, word je niet gelukkig. Van op je bek gaan wel, omdat er daarna altijd een mooier moment komt.'

En ik won! Ik kon bij de Postbank aan de slag als personeelsfunctionaris, maar besloot toen helemaal voor cabaret te kiezen. Ik geef mijzelf drie jaar, zei ik. Ik heb wat geld geleend en werkte 's middags als telefonist bij de Uitlijn. Daarnaast had ik mij ingeschreven bij het Amsterdams Kleinkunstfestival. Dat won ik ook. Daarna kreeg ik een manager en zo begon het te lopen.'

Ging het zo makkelijk?
'Tijdens mijn eerste twintig optredens wisselden hoogtepunten en enorme dieptepunten elkaar af. Soms was het jankend naar huis en dan de dag erna er toch weer staan. Ik heb er kennelijk ergens toch het juiste doorzettingsvermogen voor. Ik heb echt momenten gehad dat ik het niet meer zag zitten.'

Heb je nu nog iets aan je P&O-opleiding?
'Ja. Als ik onder cabaretiers en artiesten ben die nooit echt hebben gewerkt, merk ik wat voor een ontzettend slecht beeld ze hebben van mensen die van negen tot vijf op kantoor werken. Ze weten vaak niet eens wat dat precies is, op kantoor. Alleen dat ze er zo snel mogelijk weg moeten. Ik weet dat het op kantoor ook heel leuk kan zijn, met leuke collega's bijvoorbeeld en wanneer je werk inhoudelijk uitdagend is. Dat vind ik een pluspunt. Daarom snap ik kantoorhumor ook heel goed.'

'Soms was het jankend naar huis en de dag erna er toch weer staan'

Denk je dat je ooit nog iets anders gaat doen dan cabaret?
'Ik heb af en toe wel eens horecaplannen. Je hebt hier bij ons op de dijk een heel mooi oud pand, daar moet echt iets van horeca in. Het blijft toch vooral een droom. Ik zie mijzelf niet elke dag biertjes tappen. Cabaret is veel leuker. De komende vijf jaar zal ik dit zeker blijven doen.' ■